

[Askjær Jørgensen]

have gjort, og vil det være positivt at sige til de arbejdsløse medborgere, vi har: nu er I velkomne til at komme i gang med at producere alt det, vi skylder væk, så Danmark kan blive gældfrit om 10 år? Var det meningsfyldt at tilbyde de arbejdsløse sådan et job?

(Kort bemærkning).

Heinesen (S):

Jeg skal kun til hr. Ivar Hansen sige, at det jo ikke blot er socialdemokratiet, der siger, at regeringens investeringsplan ikke får nævneværdige virkninger i de nærmeste år. Det tog hr. Ivar Hansen nærmest som en personlig fornærmelse. Det har repræsentanter for regeringspartierne jo også givet udtryk for her i dag, og de har samtidig sagt, at det synes regeringspartierne er udmærket, bare de langsigtede virkninger kommer. Jeg har ikke noget imod de langsigtede virkninger. Det, vi såmænd siger i al fredsommelighed – jeg synes, at det også var en meget fredsommelig tale, jeg holdt tidligere på dagen – er, at vi synes ikke, at det er udmærket, at der ikke er nogen virkninger af det program, regeringen lægger frem, i de nærmestkommande år.

Hr. Dyremose mente med henvisning til Berlingske Tidende fra i dag, at jeg havde overfortolket Industrirådets formandsudtalelser. Det er, må jeg sige, i så fald en overfortolkning, jeg deler med Berlingske Tidende. Overskriften er: »Industrien er skuffet«, hvorefter det hedder:

»Industriens topfolk har svært ved at skjule deres skuffelse over regeringens fremlagte investeringsfremmeprogram.

Industrirådets formand, direktør Erik B. Rasmussen, siger til Berlingske, at programets virkninger i 1983-84 vil være uhyre beskedne.«

Det er det, jeg har refereret Industrirådets formand for, det og intet andet, og det er, så vidt jeg kan se, fuldt dækkende.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg har siddet og lyttet til denne debat både her i salen og oppe på mit værelse. Som fagforeningsmand, der også beskæftiger sig med ledighedsproblemer i hverdagen, må jeg sige, at jeg synes – selv om fru Lone Dybkjær sagde, at der egentlig ikke var noget nyt – at det, hr. Erhard Jakobsen fremførte her-

oppefra, godt kunne give anledning til, at der kom nogle samtaler mellem regeringen, LO og Dansk Arbejdsgiverforening, også med lidt bredere sigte: EF-områderne, arbejdstidsproblemet. Det er sagt meget kraftigt i dag af hr. Erhard Jakobsen, at den teknologiske udvikling nok vil betyde, at vi aldrig nogen sinde vil få en situation, hvor der kan blive 40 timers arbejde til alle. Derfor synes jeg, at der er god grund til at sige, at det, der er kommet ud af denne debat, vel er, at regeringen sammen med de parter, jeg har nævnt, vil forsøge at gå ind i en debat for at skabe baggrund for en bedre fordeling af det arbejde, der er til rådighed i det danske samfund og også i et videre perspektiv, ud over EF-landene.

Jeg synes også, der er grund til at nævne, at dansk fagbevægelse har peget på en meget konstruktiv ting, som man glemmer i den økonomiske politik. Hvis man vil have det, der hedder risikovillig kapital til fornuftig rente, så er hele spørgsmålet om overskudsdeling og medejendomsret og medindflydelse på produktionsmidlerne et væsentligt middel til tilvejebringelse af en indkomstpoltisk løsning, men samtidig til at skaffe den fornødne investering til erhvervslivet, sådan at man kan få skabt grundlag for mere produktion og beskæftigelse og til rentable priser, så man også er i stand til at sælge til udlandet.

Jeg håber ikke, at denne debat har kedet folketingets medlemmer. Jeg tror i hvert fald, at jeg tør sige, at de 250.000 mennesker, der ingen beskæftigelse har i dag, sidder ude omkring og lytter og venter, at vi herinde i folketinget handler. Derfor er der efter min opfattelse intet grundlag for den defaitistiske opfattelse, som fru Lone Dybkjær og for så vidt også indirekte hr. Erhard Jakobsen har givet udtryk for.

Jeg har ikke meget taletid tilbage, men jeg vil gerne have lov til at sige til hr. Ivar Hansen fra venstre, at hr. S. Sørensen for ganske nylig oppe på LO-skolen sammen med andre mennesker, der diskuterede beskæftigelsesproblemer i landbruget, var indstillet på, at der med hensyn til de mange landbrug, hvor kun mand og kone er i beskæftigelse, er god grund til at kanalisere måske 20.000-25.000 unge mennesker ud i arbejde. Jeg ved ikke, om hr. S. Sørensen har ret i denne betragtning, men der er i hvert fald brug for i tusindvis af unge arbejdere ude på landet. Her